

Att veta om sin kultur och varumärke

Det finns många förutfattade meningar i världen och Sverige är inget undantag. Dessutom är närkontakt med främmande kulturer ett ganska nytt fenomen i Sverige och det gäller att ge våra invandrade barn kunskap om sitt arv så att de kan rätta till felaktiga fördomar.

Berätta för barnet om dess ursprung och ge det någonting att vara stolt över!

Jag mötte en gång en taxichaufför i Oslo. Han var från Etiopien. Vi pratade om hur det är att vara invandrare i Norge och han sa ilsket att norrmännen behandlade honom som en obildad vilde. De visste inte att de själva fortfarande bodde i grottor och var klädda i björnskinns när etiopierna uppfann konsten att läsa och skriva.

Det slog mig hur lite nordeuropéer egentligen vet om de länder många invandrare kommer ifrån. Allt man hör i media handlar om låg levnadsstandard, dåliga statliga system och bristande frihet. Då är det naturligt att man inte ser sambandet mellan historiektionernas stora civilisationer som t ex Mesopotamien och dagens Irak. Dock, vetenskapen om sitt folks stora kulturarv hjälpte taxichauffören i Norge att behålla sin självrespekt. Kan vi ge våra barn skäl att vara stolta över sina kulturarv så ska vi vara måna om att göra det!

Berätta om barnets rötter och familjens ”varumärken” i hemlandet!

Kan man de svenska koderna vet man att det kan vara viktigt att komma från ”rätt” familj. I ett litet land som Sverige är det ganska lätt att identifiera de familjer som är mest synliga inom vissa områden.

När jag skulle lära mig svenska läste jag alla dagstidningar och tidskrifter jag kunde komma över. Plötsligt slog det mig att det fanns en ”von Zweigbergk” i alla möjliga litterära sammanhang, de skrev krönikor i veckotidningar, dagstidningar, var föreståndare på bibliotek jag besökte – där det fanns bokstäver verkade det finnas von Zweigbergks. Jag trodde först att